

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Melnic în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Melnic împotriva Întreprinderii individuale „V. Caziuc” cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și strămutarea hotarului, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Mihail Melnic și menținută hotărârea Judecătorei Telenești din 29 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2012, Mihail Melnic a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „V. Caziuc” cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și strămutarea hotarului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin hotărârea Judecătorei Telenești din 30 noiembrie 2011 a fost admisă acțiunea pârâtului împotriva sa cu privire la respectarea dreptului de vecinătate, cu obligarea de a strămuta gardul dintre vecini în interiorul terenului reclamantului pe o lungime de 15 m, cu 2,2 m la capătul din față (de la stradă) și 1,1 m la capătul din spate.

Susține că hotărârea menționată a rămas definitivă și irevocabilă prin neatacare și a fost executată de către pârât, din motivul că el era plecat peste hotarele țării. Pârâtul a demolat gardul său de fortan și piatră but strămutându-l în interiorul terenului și a tăiat un pom viguros de nuc cu vârsta de 15 ani. Strămutarea gardului nu a fost efectuată în conformitate cu hotărârea de judecată, pe o lungime de 15 m, ci pe o porțiune de 17,9 m, iar partea din spate fiind strămutată nu cu 1,1m, ci cu 2,2 m. Demolînd gardul, pîrîtul a deteriorat fortanul din care era făcut și acesta nu este un bun pentru utilizare și a folosit întreaga piatră brută. Astfel pârâtul, în rezultatul strămutării gardului, a încălcat linia de hotar și a acaparat o porțiune de teren cu suprafața de 14,63 m.p.

Solicită Mihail Melnic obligarea pârâtului de a respecta dreptul de vecinătate și de a strămuta gardul de hotar conform hotărârii Judecătorei Telenești din 30 noiembrie 2011, încasarea din contul pârâtului a sumei de 7148,2 lei cu titlu de prejudiciu material, 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată

ce includ, suma pentru achitarea taxei de stat 314 lei, 3500 lei pentru asistența juridică și 3600 lei pentru lucrările cadastrale.

Prin hotărârea Judecătorei Telenești din 29 noiembrie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Mihail Melnic și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 octombrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Mihail Melnic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, pe care le consideră neîntemeiate, ilegale și pasibile de a fi casate.

Susține că instanțele de judecată în mod subiectiv au indicat faptul că intimatul, strămutând gardul, a executat hotărârea judecătorească din 30 noiembrie 2011 și nu a încălcat dreptul de vecinătate. Astfel, eronat au interpretat concluziile actului de constatare pe teren al „Terrainfoplus” SRL din 22 august 2013. Or, conform actului menționat, cu certitudine s-a stabilit că între loturile de teren ale recurentului și intimatului există o suprapunere a hotarelor de facto cu hotarele juridice de 0,0009 ha, respectiv 9 m², inclusiv s-a dedus o încălcare a hotarului juridic cu 0,54 m de la cele admise prin hotărâre instanței de judecată.

În ansamblu cele relatate mai sus trebuiau analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 239-240 CPC. Menționează că trimiterile instanțelor la concluziile actului de constatare pe teren din 22 august 2014, precum că la strămutarea gardului dreptul de proprietate al recurentului nu a fost încălcat și că specialistul SRL „Terrainfoplus” SRL nu se poate expune asupra faptului încălcării hotărârii de judecată din 30 noiembrie 2011, sunt absolut subiective și inacceptabile care denotă aprecierea inadmisibilă de către instanță a unor înscrisuri în favoarea altor înscrisuri, aceleași concluzii ale actului de constatare prin care specialistul confirmă existența suprapunerii de facto a hotarelor cu 9m.p., inclusiv deducerea unei încălcări a hotarului juridic de 0,54m de la cele admise prin hotărârea instanței de judecată.

De asemenea invocă că este întemeiat și prejudiciul material solicitat în acțiune în mărime de 7148,2 lei, deoarece intimatul strămutând gardul i-a tăiat copacul de nuc, a fărâmițat bucățile de fortan mic, elementele de par din fortan, stâlpi de beton pentru secțiile de gard, în loc să i le transmită întregi, cauzându-i astfel atât un prejudiciu material incontestabil cât și un prejudiciu moral.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Melnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Mihail Melnic ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Mihail Melnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi